ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
28
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 518
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 30

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Σημαντικώτατον ἔσοδον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ὑπαίθρου θεωρεῖται τὸ δυνάμενον νὰ προέρχηται ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων αὐτῶν.

Πράγματι, ἐὰν οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καθώριζον, ὡς ὁ Νόμος προβλέπει, τὴν πρὸς καταβολὴν τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ὑποχρέωσιν τῶν κατοίκων, οἱ τελευταῖοι δ' οὗτοι ἐξεπλήρουν εὐσυνειδήτως τὴν ὑποχρέωσίν των, τὸ σχετικὸν ἔσοδον τῶν Κοινοτήτων θὰ ἦτο τὸ σημαντικώτερον ὅλων.

Οὕτω π.χ. ἐὰν ὁ θεσμὸς τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ἐφηρμόζετο ἐν τῷ Νομῷ μας, ὡς ἐφαντάσθη ὁ Νομοθέτης, τὸ ἐκ ταύτης ἐτήσιον ἔσοδόν του θὰ ἀνήρχετο εἰς δέκα πέντε ἑκατομμύρια (15,000.000) περίπου δραχμάς, ἤτοι εἰς ποσὸν ὑπερβαῖνον κατὰ πολὺ πᾶν ἕτερον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ἔσοδον, ποσόν, τὸ ὁποῖον, ἐὰν εἰσεπράττετο, θὰ παρεῖχε τὴν εὐχέρειαν τῆς ἐπιλύσεως ὅλων τῶν προβλημάτων τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τοῦ Νομοῦ μας.

Διὰ τοιούτου ἐσόδου, τὸ ὁποῖον ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας θὰ ὑπερέβαινε τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (150.000.000) δραχμῶν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος τόσα κοινωφελῆ ἔργα, ὅσα δὲν ἐγένοντο, ἀφ' ἧς ὑπάρχουν οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητές μας.

Ὅπως διαπραγματευόμενοι τὸ θέμα τῆς προσωπικῆς ἐργασίας εἰς κύριον ἄρθρον μας πρὸ ἐτῶν ἐτονίζαμεν, διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων, εὐσυνειδήτως, εἰς τὸ ἀκέραιον προσφερομένης, ἡ Χαλκιδικὴ μας θὰ ἠδύνατο ἐντὸς μιᾶς μόνον δεκαετίας νὰ ἐπιτύχη τόσην πρόοδον εἰς τὸν τομέα αὐτόν, ὥστε κυριολεκτικῶς θὰ ἐγίνετο ἀγνώριστος.

Δυστυχῶς, ἐν τοῖς πράγμασι, ὁ ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, θεσμοῦ πλήρως ἐκφυλισθέντος, πόρος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἔχει καταστῆ τὸ πλέον ἀσήμαντον τῶν ἐσόδων του.

Οὔτε οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως οὔτε οἱ ὑπόχρεοι κάτοικοι ἐκπληροῦν τὰς σχετικὰς ὑποχρεώσεις των, ὅπως ὀφείλουν.

Εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας καὶ τὴν μικροτέραν ἐξ αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερομισθίων, τὰ ὁποῖα δέον νὰ καταβάλλωνται διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ἀνέρχεται εἰς χιλιάδας.

Πράγματι ὅμως οὔτε ὀλίγαι ἑκατοντάδες ἐξ αὐτῶν καταβάλλονται. Κατὰ πολλούς, τρόπους, οἱ ὑπόχρεοι, κατορθώνουν νὰ μὴ ἐκπληροῦν τὰς σχετικὰς ὑποχρεώσεις των, κατὰ δὲ τὰς ὀλίγας ἡμέρας, καθ' ἃς ἐτησίως, ἐργάζονται οὐδὲ τὸ ἓν δέκατον τῆς εἰς τὰ ἴδια ἔργα καταβαλλομένης ἐργασίας προσφέρουν.

Αὐτὰ εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους. Ἡ προσωπικὴ ἐργασία ἔχει καταντήσει πλέον «κοροϊδία»! Ὡς ἔσοδον τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως κατέστη τὸ πλέον ἀσήμαντον.

Ἐθεωρεῖτο καὶ θεωρεῖται ἐν τούτοις, τὸ σπουδαιότερον τῶν ἐσόδων των. Προϋπολογίζεται καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ προγραμματίζονται τὰ διάφορα ἐκτελεσθησόμενα κοινωφελῆ ἔργα, προγραμματίζεται ἡ ἐλπιζομένη πρόοδος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων μας, ἡ ὁποία δ' ὅμως, τοῦ ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ἐσόδου καταντήσαντος τοῦ πλέον ἀσημάντου, οὐδέποτε θὰ πραγματοποιηθῇ.

Εἴχομεν ἐλπίσει, ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ βελτιωθῇ σημαντικῶς ἡ λειτουργία τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς συνειδήσεώς μας, ὡς δημοτῶν, δι' ὃν λόγον καὶ πρὸ ἐτῶν προετρέψαμεν τόσον τοὺς Κοινοτικοὺς ἄρχοντας, ὅσον καὶ τοὺς κατοίκους, ὅπως ἐκτιμῶντες τὴν σημασίαν τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, διὰ τὴν πρόοδον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων μας, ἐκπληροῦν, ὡς ἐπιβάλλεται τὸ σχετικὸν καθῆκον των.

Ἀλλ' αἱ συστάσεις μας εἰς οὐδένα ἤσκησαν τὴν ἀναμενομένην ἐπίδρασιν.

Ὅθεν φοβούμεθα. ὅτι ἡ προσωπικὴ ἐργασία ἔχασε πλέον τὴν σημασίαν της. Καὶ φρονοῦμεν, δοθέντος ὅτι ἐθεωρεῖτο καὶ θεωρεῖται ὡς τὸ σημαντικώτερον μέσον ἐκπληρώσεως τοῦ προορισμοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὅτι δέον νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ θέμα της μετὰ τῆς προσηκούσης σοβαρότητος.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων δέον νὰ ἔχῃ ὡς ἓν ἐκ τῶν σοβαρωτέρων ζητημάτων τῆς πρώτης ἐν τῷ μέλλοντι συσκέψεώς του τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου ἀντικαταστάσεως τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ ἐσόδου.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβ Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Ὅσες φορὲς περνᾶν ἀπὸ τὴν εὐσεβῆ μας μνήμη τὰ φρικτὰ παθήματα τοῦ Κυρίου καὶ ἡ περίδοξη ἀνάστασίς του δὲν περνᾶνε μόνα τους. Συνοδεύονται ἀπὸ μορφὲς κακοῦργες καὶ ἐγκληματικὲς ὅπως εἶναι ὅλοι οἱ οἰκτροὶ ἐκεῖνοι πρωταγωνισταὶ καὶ κομπάρσοι τῆς θεϊκῆς δίκης, καταδίκης καὶ θανατώσεως. Μὰ σὰν ἱερὴ λιτανεία θλιμμένων ἀγγέλων, ἀλλὰ καὶ περιχαρῶν μαζὺ ἀγγελιαφόρων τοῦ ἀναστασίμοτ θαύματος, περνοῦν καὶ αἱ Μυροφόροι. Οἱ κρυφοὶ μαθηταί, ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ ὁ Νικόδημος καὶ οἱ πενθηφόρες καὶ πρῶτες αὐτόπτες μάρτυρες τῆς ἀναστάσεως, οἱ Μυροφόρες γυναῖκες.

Στὴν ἀνάμνηση τῶν ἐξαισίων τούτων προσώπων εἶναι ἀφιερωμένη ἡ σημερινὴ ἁγία ἡμέρα. Καὶ εἶναι ἡ ἐκπλήρωσις ἑνὸς μενάλου χρέους τιμῆς πρὸς τὴ μνήμη τους ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης ἀγάπης των πρὸς τὸν δεινοπαθήσαντα Θεῖον Διδάσκαλον. Μιᾶς ἀγάπης γεμάτης ἀπὸ θάρρος καὶ τόλμη. Μιᾶς ἀγάπης, ποὺ μποροῦσε νὰ εἶχε φοβερὲς συνέπειες γιὰ τὴν ζωή τους, ἀφοῦ τὸ αἷμα ἀκόμα ἦταν νωπὸ καὶ τὰ θανάσιμα μίση διατηροῦσαν ἀκόμα τὴν ἔξαψη καὶ θηριωδία τους.

Ἡ ἀνάμνησις τῶν μακαριστῶν Ἰωσὴφ καὶ Νικοδήμου μᾶς θυμίζουν τὴν ἀποτροπαία σταύρωση, τὴν εὐλαβικὴ ἀποκαθήλωση καὶ τὸν ἐνταφιασμό. Καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Μυροφόρων Γυναικῶν μᾶς φέρνει στὴ μνήμη τὴν κουοτωδία, τὸ σφραγισμένο μνημεῖο, τὸ ὀρθρινὸ ξεκίνημα γιὰ τὸ στερνὸ τὸ μύρωμα, τοὺς λευκόφτερους ἀγγέλους καὶ τὴν ὁλόφωτη μορφὴ τοῦ ἀναστημένου καὶ δεδοξασμένου Κυρίου.

Βεβαίως οἱ Μυροφόρες εἶδαν μὲ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια ὅτι ὁ θειότατος Νεκρὸς μὲ τὴν φροντίδα τῶν δύο κρυφῶν μαθητῶν του δὲν κρεμιέται ἀκόμα πάνω στὸ Σταυρὸ ἀλλὰ ἀναπαύεται ἀπό τὸ φρικαλέο πόνο του μέσα στὸν τάφο. Μὰ δὲν ἔμειναν ἱκανοποιημένες. Ἤθελαν καὶ αὐτὲς νὰ τοῦ προσφέρουν κάτι σὰν φανέρωμα τῆς πληγωμένης ἀγάπης καὶ λατρείας των. Ἤθελαν τὰ τὸν ξαναμυρώσουν μὲ ἀφθονία, μὲ σπατάλη γιὰ νὰ συμβολίσουν τὴν ἀφθονία καὶ τὴν σπατάλη τῆς ἀγάπης του γιὰ χάρη κάθε πονεμένου, ἀπελπισμένου, ταπεινωμένου καὶ πενθοῦντος. Μὰ πειὸ πολὺ ἤθελαν νὰ τὸν κλάψουν. Νὰ τὸν βρέξουν μὲ τὴν ἀφθονία τῶν δακρύων τους. Νὰ ἀπαλύνουν τοὺς τρομεροὺς πόνους του μὲ τὶς οἰμωγὲς καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς των.

Τόλμημα ἦταν ἡ πρᾶξις τοῦ Ἰωσὴφ καὶ Νικοδήμου. Τὸ σημειώνει ὁ ἱερὸς Εὐαγγελιστής. Μὰ τόλμημα ἦταν καὶ ὁ δικός τους ἱερὸς σκοπός. Ἡ φρουρὰ ἀγρυπνεῖ στὸ μνημεῖο. Κάθε ἀπόπειρα γιὰ ἐπίσκεψη τοῦ τάφου καὶ μάλιστα σὲ ὥρα νυκτός ἦταν κάτι τὸ ἐκτάκτως ἐπικίνδυνο. Καὶ ὅμως τόσο πλημμυρισμένη ἦταν ἡ καρδιὰ τους ἀπὸ αἰσθήματα λαβωμένης ἀγάπης, ποὺ οὔτε κὰν σκέφθηκαν τὶ τρομερὰ πράγματα μποροῦσαν νὰ συμβοῦν. Μόνο ἡ πελώρια πέτρα πού φράζει τὴν πόρτα τοῦ μνημείου τὶς τρομάζει: «Τὶς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;»

Καὶ ἡ ἀπεριόριστη τούτη ἀγάπη των ἐπιβραβεύτηκε. Ἀντὶ γιὰ ἐπικίνδυνους φρουροὺς τοῦ τάφου συναντοῦν δύο λευκοχίτωνες καὶ ὁλόφωτους ἀγγέλους. Ἀντὶ τῆς πελώριας πέτρας, ἕνα μνημεῖο φωτερὸ καὶ ἀδειανό. Ἀντὶ τοῦ νεκροῦ Διδασκάλου, ἕναν Θεάνθρωπον θριαμβευτήν, τροπαιοφόρον, δεδοξασμένον, νικητὴν τοῦ θανάτου καὶ τοῦ μαύρου καὶ τρικυμισμένου ὠ

....Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΒΑΒΔΟΥ

Εἰς ἀθλίαν κατάστασιν ἔχει περιέλθει ἡ ὁδὸς ἀπὸ τῆς μετὰ τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Θεσ)νίκης—Πολυγύρου διασταυρώσεώς της μέχρι τῆς Κοινότητος Βάβδου ὁδός. Δυσχερέστατα κυκλοφοροῦν καὶ αὐτὰ τά ὑψηλὰ φορτηγά αὐτοκίνητα. Εἰς τὰ μικρὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα εἶναι σχεδὸν ἀδύνατος ἡ κυκλοφορία καὶ θὰ καταστῇ ὁπωσδήποτε ἀδύνατος, ἐὰν δὲν ληφθῇ συντόμως μέριμνα ἐπισκευῆς της.

Ἐπικειμένης τῆς θερινῆς περιόδου καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς τουριστικῆς κινήσεως εἰς τὸν ὡραιότατον Βάβδον, ἡ ὑποχρέωσις ὅπως ἐπισκευασθῇ ἡ ἀνωτέρω ὁδὸς καθίσταται περισσότερον ἐπιτακτική.

Νομίζομεν ὅτι μέχρι σήμερον θὰ ἔπρεπεν ἡ ἄγουσα εἰς τὴν τουριστικῆς σημασίας Κοινότητα ταύτην ὁδός, νὰ εἶχε διευρυνθῇ καὶ ἐπιστρωθῇ, ὡς ἐπιβάλλεται, ὥστε οἱ ξένοι νὰ δύνανται εὐχερῶς, καὶ ἀνέτως νὰ φθάνωσιν εἰς τὸν ὡραῖον Βάβδον, ὁπότε ἡ τουριστικὴ ἀνάπτυξίς του, θὰ ἐγίνετο πολὺ σημαντικωτέρα. Ἀλλ' ἀφοῦ αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει, δὲν ἐγένετο, ἂς ἐπισκευασθῇ τοὐλάχιστον, διὰ νὰ διατηρηθῇ ὁ τουρισμὸς εἰς ὃν βαθμὸν μέχρι σήμερον ἐνεφανίζετο.

Ν' ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΟΥΝ ΑΙ ΚΥΨΕΛΑΙ

Λίαν σημαντική, διὰ τὴν Οἰκονομίαν τοῦ Νομοῦ μας εἶναι ἡ Μελισσοκομία, ἰδιαιτέρως δὲ συμπαθεῖς εἶναι οἱ τὴν φιλεργίαν τῶν μελισσῶν ἐπιδεικνύοντες μελισσοτρόφοι μας. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παραβλέπωμεν ἐκ τοῦ λόγου τούτου τὴν ἀξιόμεμπτον συμπεριφορὰν μερικῶν ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀδιαφοροῦντες διὰ τοὺς ἄλλους τοποθετοῦν τὰς κυψέλας των ἐγγύτατα τῶν διαφόρων δημοσίων ὁδῶν, μολονότι γνωρίζουν πολὺ καλῶς, ὅτι ἐκ τῆς ἐνεργείας των ταύτης δημιουργεῖται κίνδυνος εἰς τὴν ὑγείαν ἀνθρώπων τε καὶ ζώων, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς τὴν ζωὴν αὐτῶν.

Ἐντὸς ὀλίγου ἡ ζωηρότης τῆς πτήσεως τῶν μελισσῶν θὰ ἐπιταθῇ, ἐκ τῶν δηγμάτων δὲ αὐτῶν δύναται νὰ προκληθῶσι σωματικαὶ βλάβαι καὶ μάλιστα καὶ σοβαραὶ τοιαῦται ἰδία εἰς μικρὰ παιδιὰ καὶ ζῷα.

Ἐπειδή, ὡς μᾶς ἀνεφέρθη εἰς πολλὰ σημεῖα παρὰ τὰς ὁδοὺς καὶ ἐγγύτατα αὐτῶν ἔχουν τοποθετηθῇ παρὰ τινων μελισσοτρόφων κυψέλαι μελισσῶν καὶ ἵνα ἀποτραπῇ ὁ ἐκ τούτων κίνδυνος δέον ὅπως μεριμνήσῃ ἡ Ἀγροφυλακή μας διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν καὶ τὴν τοποθέτησίν των εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας ἐκ τῶν ὁδῶν ἀποστάσεις.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Τεσσαράκοντα κεναὶ θέσεις ραδιοτεχνιτῶν διὰ σταθμούς ἀσυρμάτων τοῦ Ο.Τ.Ε. Καὶ διεξήχθη διαγωνισμὸς εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Ἀθήνας.

Τὸ ἀποτέλεσμα: προσελήφθησαν 34 ἐκ Ν. Ἑλλάδος καὶ 6 μόνον ἐκ Μακεδονίας.

Ἐτονίσαμεν πλειστάκις ὅτι ἐπιβάλλεται δημόσιαι ὑπηρεσίαι, ὀργανισμοὶ δημοσίου Δικαίου καὶ κρατικαὶ σχολεῖα (ὡς Εὐελπίδων κ.λ.π.) νὰ ἐπανδρώνωνται κατ' ἀναλογίαν ἐξ ὅλων τῶν τμημάτων τῆς χώρας καὶ νὰ μὴν παραγκωνίζεται μὲ διάφορα προσχήματα ἡ βόρειος Ἑλλάς.

Ἀνάγκη Ἐθνικὴ ἐπιτάσσει τοῦτο.

Δὲν τὸ ἀντιλαμβάνονται τοῦτο οἱ ἡγήτορες τοῦ Ἔθνους; Διότι Ἐθνικῆς σημασίας εἶναι τὸ θέμα τοῦτο.

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

Ὁ καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν τοῦ Γυμνασίου Κασσάνδρας, συμπολίτης μας κ. Κωνσταντῖνος Κοντογιαννόπουλος ἐσχεδίασε μετ' ἀκριβείας τὸν χάρτην τῆς χερσονήσου Κασσάνδρας, φωτοτυπίαν τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν εὐγένειαν ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν Ἐφημερίδα μας.

Εἰς ἐκτενὲς ὑπόμνημα παρατεθὲν εἰς τὸν ὡραιότατον αὐτὸν χάρτην περιέχονται χρησιμώτατα καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως στοιχεῖα περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Κοινοτήτων, τῶν μεταξὺ αὐτῶν χιλιομετρικῶν ἀποστάσεων, τῶν σχολείων, δημοσίων ἀρχῶν, ξενοδοχείων, ἑστιατορίων κ.λ.π.

Ἡ ἀγάπη τοῦ κ. Κοντογιαννοπούλου πρὸς τὴν ὡραίαν Κασσάνδραν ἐνέπνευσε καὶ σφραγίζει τὸ ἀξιέπαινον ἔργον του.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΒΑΒΔΟΥ

Τετρατάξιον εἶναι τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Βάβδου. Καὶ λειτουργεῖ διὰ δύο μόνον διδασκάλων, ἔναντι τῶν τεσσάρων, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς αὐτό. Λειτουργεῖ δηλαδὴ διὰ τοῦ 1)2 τοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον προβλέπεται. Καὶ εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην εὑρίσκεται ἀπὸ μακροῦ χρόνου.

Ἐρωτῶμεν: Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ Νομῷ μας διδασκάλων εἶναι τὸ 1)2 τῶν προβλεπομένων τοιούτων; ἐὰν εἶναι ἀνώτερος τούτου, διατὶ ἡ ἄδικος αὕτη μεταχείρισις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Βάβδου;

ΑΡΑΤΕ ΠΥΛΑΣ...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΩΡΑΪΤΙΔΟΥ

—═ 2 ═—

Μέσα εἰς τὸν οἰκίσκον ἐκεῖνον, μίαν καλυβίτσαν μᾶλλον πρὸς τὰ Πηγάδια, χωρὶς ζωὴν καμμίαν, ἦτο ἐξηπλωμένος ἐπὶ ψιαθίου ἁπλοῦ ὁ μπάρμπα—Κώστας, φέρων δεμένας βαρέως τὰς σιαγόνας του κι αἰσθανόμενος ἰσχυρὸν πόνον ὡς νὰ ἔπαθον οἱ ὀδόντες του. Τίποτε ἄλλο δὲν εἶχε. Καὶ ἐπεχείρησε πολλάκις νὰ ἐξέλθῃ τὴν νύκτα καὶ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀνάστασιν. Πλὴν πάλιν ἐμετανοοῦσε. Πῶς νὰ ἐξέλθῃ μὲ δεμένας οὕτω τὰς σιαγόνας. Καὶ ἐπεχείρησε πολλάκις ἐν τῇ θλιβερᾷ ἐκείνῃ μονώσει του νὰ ψάλῃ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη», πλὴν δὲν ἠδύνατο νὰ προφέρῃ καθαρῶς τὰς συλλαβάς. Ἤκουε μακρόθεν, τοῦ ἐφαίνετο, τὴν χαρὰν τὴν ψαλμωδίαν ἠσθάνετο ἐκ τῶν ραγάδων φῶς ὡς τῆς Ἀναστάσεως φῶς, καὶ τότε καταπνίγων τὸν πόνον προσεπάθει νὰ ψάλῃ, πλὴν εἰς μάτην, ὅτε τέλος ἀνοίγει ἡ θύρα καὶ ἔξαλλος βλέπει ὁ μπάρμπα—Κώστας τὸ ἅγιον φῶς. τὴν λαμπάδα τοῦ Πάσχα. Ὁ γέρων Οἰκονόμος μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας, πρὶν μεταβῇ εἰς τὸν οἶκον του, ἐνεθυμήθη τὸν μπάρμπα—Κώσταν, καὶ ἦλθε φέρων πρὸς αὐτὸν τοῦ Πάσχα τὸ φῶς. «Δεῦτε λάβετε φῶς» κραυγάζει μὲ χαρὰν ὁ γέρων ἱερεὺς ἅμα εἰσελθών. Ὁ ἀσθενὴς δὲν ἤξευρε πῶς νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν συγκατάβασιν ταύτην τοῦ Ἁγίου Οἰκονόμου. Ὅλα δὲ αὐτὰ ἐξέφρασε ποιήσας τὸν σταυρὸν του καὶ βαθέως ὑποκλιθείς. Χριστὸς Ἀνέστη! ἀνέκραξεν ὁ ἱερεὺς ὑψῶν τὴν λαμπάδα του πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ μπάρμπα—Κώστα, οὗτινος τὸ φασκιωμένον πρόσωπον ἀνέλαμψεν ἀπὸ χαρὰν μαγικήν.

—Ἀληθῶς ἀνέστη! Ἐτραύλισεν ὁ μπάρμπα—Κώστας.

—Πῶς εἶσαι;

—Καά. Δόκθα θοι ὁ Θεός!

—Πονεῖς;

—Δόκθα θοι ὁ Θεός! ἐπανελάμβανεν ὁ ἀσθενής. Δόκθα θοι ὁ Θεός!

Ὁ γέρων Οἰκονόμος ἔλυσε τὸν ἐπίδεσμον καὶ παρετήρησεν ὅτι ἔλειπον ὅλοι οἱ πρόσθιοι ὀδόντες τοῦ μπάρμπα—Κώστα καὶ ἐκ τῶν δύο σιαγόνων. Καὶ καταπνίγων θλῖψιν τινὰ ἐόδόμυχον:

—Δὲν ἔχεις τίποτε, εἶπε. Μόνον πῶς θὰ σ' ἔχουμε πλέον χωρὶς δόντια.

—Δόκθα θοι ὁ Θεός! Δόκθα θοι ὁ Θεός!

—Πλὴν μὴ λυπῆσαι, τὴν θέσιν σου θὰ τὴν ἔχῃς πάντοτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν καρδιάν μου.

—Θὰ δέου πάδι τὸ «τὶθ ἐθτίν οὗτοθ ὁ βαθιδεύθ τῆς δόκθηθ;

Καὶ ἀναστέναξε βαθέως.

Ὁ γέρων Οἰκονόμος ἐκλαβὼν τοῦτο ὡς παράπονον τοῦ παθήματός του δὲν ὡμίλησε.

Ἤναψε τὸ κανδήλιόν του, προανήγγειλεν εἰς αὐτὸν ὅτι θὰ τοῦ στείλῃ ζωμόν, κ' ἐστράφη ν' ἀπέλθῃ.

—Παπᾶ! Παπᾶ! ἐφώνησεν ὁ μπάρμπα—Κώστας.

—Θέλεις τίποτε; ἐβόησεν ἰσχυρῶς ὁ ἱερεύς, ὡς πράττομεν ὅταν ἀπευθυνώμεθα πρὸς ἀσθενοῦντα ὡς πρὸς κωφόν.

—Παπᾶ, τὴν δαμπάδα μου!

Καὶ ἔτεινεν ὁ ἀσθενὴς μικρὰν λαμπάδα τοῦ Πάσχα, ἣν εἶχε φυλαγμένην παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν του παρακαλῶν τὸν ἱερέα ν' ἀνάψῃ αὐτήν, ὅστις καὶ τὸ ἔπραξε μετ' εὐχαριστήσεως.

Κ' ἔλαμψε τότε ὁ οἰκίσκος περισσότερον ἀπὸ τὰ διπλᾶ φῶτα. Ὁ μπάρμπα—Κώστας μάλιστα τότε φαιδρυνθεὶς σφόδρα ἀνεπήδησεν αἴφνης ζωηρός — ζωηρός, καὶ ὡς ἦτο μὲ δεμένας διὰ τοῦ γεράνιου μανδηλίου τὰς σιαγόνας ἤρχισε νὰ ψάλῃ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη», βροντῶν ἠρέμα αὐτὰς ἄνευ πλέον ὀδόντων, καὶ ἀντὶ συλλαβῶν μελωδικῶν ἐκβάλλων ἀσθενεῖς τινας ἤχους ὡς ἐλαφροὺς μυκηθμοὺς βωβοῦ ἀνθρώπου, διακρινομένων ἐν τούτοις καὶ τινων λέξεων ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἐκείνων αἵτινες προφέρονται ὁπωσδήποτε καὶ ὑπὸ τῶν νωδῶν ἀνθρώπων.

—Δὲν πταίειθ ἐθύ, ἄδιε Οἰκονόμε, εἶπε τέλος ὁ μπάρμπα—Κώστας, μὲ τὴν ἐλαττωματικὴ πλέον προφοράν του, δὲν πταίειθ ἐθύ.

—Πταίω δὲν πταίω, τώρα τό κακὸν ἔγινεν, ἀπήντησεν τεθλιμμένος ὁ ἱερεύς, Πλὴν μὴ λυπῆσαι, τέκνον μου. Ὡς σὲ εἶπα, θὰ ἔχῃς πάντοτε τὴν θέσιν σου εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν καρδίαν μου.

***

Ὁ μπάρμπα—Κώστας ἕως 65 ἐτῶν γέρων, ἄγαμος κ' ἐν τῷ παρελθόντι κ' ἐν τῷ μέλλοντι πλέον, εἶχε προσληφθῆ ἀπὸ 15 ἐτῶν ὡς ὑπηρέτης ἐν τῷ ναΐσκῳ τῆς κωμοπόλεως ὡς ἐκκλησιάρχης κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν πόλεων, ὡς κανδηλανάπτης κατὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ. Ἤξευρε καὶ ὀλίγα γραμματάκια. Ἦτο μέτριος τὸ ἀνάστημα. Κατ' ἀρχὰς εἶχεν ἐπιδοθῆ εἰς τὸ ναυτικὸν στάδιον, ἀκολουθῶν τὸ γενικὸν ῥεῦμα τῶν κατοίκων τῆς θαλασσινῆς πολίχνης. Διὰ δὲ τῆς φιλοπονίας του κατώρθωσε ν' ἀποκτήσῃ καὶ μικρὰν λέμβον, ἀγοράσας αὐτὴν ἀντὶ εὐτελοῦς ποσοῦ, ἢ μισούντριμμα ἀπὸ τινος ναυαγήσαντος ὁλλανδικοῦ ἱστιοφόρου μιᾶς φοβερᾶς Οὐρκας εἰς τὴν διάσωσιν τῶν ναυαγίων τῆς ὁποίας εἰργάσθη, ἀνακαλύψας ἐκεῖ εἰς τὸ Ξάνεμο, εἰς τὰς ὀπὰς καὶ ῥαγάδας τῆς τρικυμιώδους ἀκτῆς, καὶ ἕνα κασκέτο ὁλλανδικὸν καὶ μίαν πίπαν' ἀντὶ δὲ τῶν ὀλίγων μισθῶν του ἔλαβε τὴν χαλασμένην ἐκείνην λέμβον, τὴν σκαμπαβίαν, ὡς τὴν ὠνόμαζεν. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο κατεσκευασμένος κατὰ τὴν παροιμίαν πολυτεχνίτης καὶ ῥῆμοσπίτης, μόνος του—ἤξευρε καὶ ὀλίγην μαραγκωσύνην—ἐπιδιώρθωσε τὴν λέμβον, χαρίσας τὴν πίπαν εἰς τὸν δασοφύλακα, ὅστις τὸν ἄφησε νὰ κόψῃ κρυφὰ ἐκ τοῦ δάσους δύο πεῦκα, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸς μόνον τὸ κασκέτο, τὸ ὁποῖον ἐφόρει πάντοτε, ἐπονομασθεὶς διὰ τοῦτο «Ὁλλαν τέζος». Πλὴν δὲν ἦτο διόλου τυχηρὸς ὡς κυβερνήτης. Περισσότερον τυχηρὸς ἦτο, ὅταν δὲν εἶχε τίποτε. Πρέπει νὰ ἐναυάγησε πεντάκις μὲ τὴν σκαμπαβίαν του ἐκείνην, πότε εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς νήσου μεταφέρων τὸν Ἰούνιον θημονιὰς σίτου ἀπὸ ἑνὸς ὅρμου εἰς ἕτερον, πότε εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας τὸν Αὔγουστον, ὅτε συνήθιζε νὰ μεταφέρῃ εἰς Λοκρίδα τοὺς Μελισσάδες τῆς νόσου.

—Ὅλο μέσ' 'στὸ καλοκαίρι πέφτεις ὄξω, καϋμένε Ὁλλαν τέζο—τῷ παρετήρουν οἱ κάτοικοι φιλοσκώμμονες πάντοτε.

—Ἔλα ντὲ! ἀπήντα ὁ θαλασσοπνιγμένος ναύτης, ὅστις μετὰ τὸ ναυάγιον ἀνήρχετο τὸν ἀνήφορον τῆς ἀγορᾶς, ὑψηλὰ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ὡς νὰ ὑπερηφανεύετο διότι κατώρθωνε νὰ ναυαγῇ καὶ νὰ διασώζεται.

Τέλος νύκτα τινὰ τοῦ χειμῶνος μεταφέρων ξύλα ἀπὸ τῆς Κεχρεᾶς, καὶ συναντήσας τρικυμίαν κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του, μόλις ἔσωσε τὴν ζωήν του καὶ τὸ κασκέτο του τὸ Ὁλλανδικόν, ῥιφθεὶς ἔξω εἰς τοὺς βράχους τοῦ μικροῦ Ἀσέλινου, ἀποτόμου καὶ ἀλιμένου ἀκτῆς, ὅπου ἡ σκαμπαβία διελύθη εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη. Καὶ τὰ μὲν καρφία ἐβυθίσθησαν εἰς τὸν βαθὺν πυθμένα, αἱ δὲ σανίδες διεσπάρησαν εἰς τὸ πέλαγος μεταβληθεῖσαι εἰς γυαλόξυλα

Καὶ τότε πλέον ἀνέβη τὸν ἀνήφορον τῆς ἀγορᾶς χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑψηλὰ τὴν κεφαλήν του ὁ ἀφελὴς ναυαγός. Εἶχε σύρει τὸ κασκέτο του μέχρι τῶν ὤτων καὶ ἀνέβαινε χωρὶς νὰ βλέπῃ σχεδὸν προσκρούων εἰς τὰ λιθάρια καὶ τὰ καλδερίμια. Τοῦ ἤλθεν ὡς ἐντροπὴ καὶ ἔκτοτε δὲν ἐπάτησεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλ' ἀφιερώθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκκλησίας ἀποκτήσας τὴν ἀγάπην τῶν ἐφημερίων, τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν ἐνοριτῶν.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Χιλιετηρίδος

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓ. ΟΡΟΣ

Τοῦ κ. Δημ. Ζάγκλη ὑποστ)γου ἐ.ἀ.

Γενικὸν Συμπέρασμα.

Κατόπιν τῶν παρατεθέντων στοιχείων ὑπὸ τῶν διαφόρων συγγραφέων, νομίζομεν ὅτι δυνάμεθα, χωρὶς νὰ ἀδικήσωμεν τὴν ἱστορίαν, νὰ συναγάγωμεν τὰ κάτωθι συμπεράσματα:

—Ὅτι ὁ μοναχικὸς βίος ὑπῆρξεν εἰς τὸ ὄρος Ἄθω, μετέπειτα Ἅγιον Ὄρος, ἀπὸ τοῦ τετάρτου αἰῶνος, ἴσως κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τὴν μορφὴν τῶν ἡσυχαστῶν καὶ ἐρημιτῶν. Τὸ ἐπικρατοῦν τότε πνεῦμα εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν, ἀμέσως ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἕδρας τῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὴν Κων)πολιν ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ τῶν ἐγκαινιασθέντων ὑπ' αὐτοῦ μέτρων ὑπὲρ τοῦ κλήρου, ἐπροκάλεσε τὴν ἀθρόαν ἔξοδον πολιτῶν πρὸς τὰ ἐρημικὰ μέρη ἀλλὰ καὶ γύρωθεν καὶ ἐντὸς τῆς πρωτευούσης ἔνθα πολλὰ μοναστήρια ἱδρύθησαν. Ἡ ἀναφερομένη πληροφορία ὅτι ὁ Μέγας Βασίλειος (330—379) ἀποθνήσκων ἐσεμνύνετο ὅτι, φεύγων τὰ ἐγκόσμια, ἀφήνει ὄπισθεν αὐτοῦ 80 000 μοναχούς, ὡς καὶ τὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ τοῦ Ζωσίμου (βλέπε ἱστορία τοῦ Ἕλλην. Ἔθνους ὑπὸ Κ. Παπαρηγοπούλου Τόμ. Β΄ Μέρος Β.΄ Κεφ. Γ.΄ σελ. 236 ἔκδ. 5η) Περὶ τοῦ πλήθους τῶν μοναχῶν ἐν Κων)πόλει κατὰ τὴν γενομένην τὸ 403 πρώτην ἀπομάκρυνσιν τοῦ Χρυσοστόμου, ἀποδεικνύουν τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀνωτέρω. Τὸ ἐπικρατοῦν τοῦτο πνεῦμα ἐπροκάλεσε τὴν αὔξησιν τοῦ μοναχικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Ἄθω. Ὅταν τόσον πολὺ εἶχον πληθυνθῆ οἱ μοναχοὶ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς πρωτευούσης λήγοντος τοῦ 4ου αἰῶνος, πῶς δυνάμεθα νὰ ἀπορρίψωμεν τὰς παραδόσεις τῶν πατέρων τοῦ Ἁγίου Ὄρους, χαρακτηρίζοντες αὐτὰς ὡς φαντασιοπληξίας, καὶ νὰ μὴ παραδεχθῶμεν ὅτι καὶ τὸ Ὄρος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχε πλῆθος μοναχῶν, ἑπομένως καὶ μοναστήρια καὶ ἐκκλησίας. οὐχὶ τόσον μεγαλοπρεπεῖς ὡς μετέπειτα;

Ἡ ἐμφάνισις τῶν Ἀράβων, ἡ κατάληψις ὑπ' αὐτῶν τῆς Συρίας, τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Αἰγύπτου, ἔνθα ὑπῆρχε πλῆθος Μοναστηρίων καὶ μοναχῶν, καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου διάλυσις τῶν Μοναστηρίων καὶ ἀπομάκρυνσις τῶν χιλιάδων μοναζόντων εἰς αὐτά, μέγα μέρος ἐξ αὐτῶν κατέφυγεν εἰς τὸ Ὄρος καταλλήλως προσφερόμενον πρὸς τοῦτο. Τὸ Ὄρος εἴλκυεν αὐτοὺς περισσότερον ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ὅπου συχνὰ ἀναμετρῶντο τὰ στρατεύματα τῆς Αὐτοκρατορίας πρὸς τοὺς Ἄραβας καὶ τοὺς ἄλλους εἰσβολεῖς. Οἱ μοναχοὶ οὗτοι μετέφερον εἰς τὸ Ὄρος καὶ τὸ ἐπικρατοῦν ἐκεῖ σύστημα ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν μοναστηρίων.

Ὁ αἰὼν τῆς εἰκονομαχικῆς περιόδου δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ προσελκύσῃ πλῆθος μοναχῶν, ἰδίᾳ ἐκ τῆς περιοχῆς τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας οἱ ὁποῖοι ἐκινδύνευον περισσότερον τῶν ἄλλων. Ἔκτοτε πρέπει νὰ ὠργανώθη ὁ μοναχικὸς βίος εἰς τὸ Ὄρος, βεβαίως ὑπὸ ἁπλουστέραν μορφὴν τῆς μετέπειτα τοιαύτης. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ συσσώρευσις μοναχῶν εἰς τὸ Ὄρος ἐπέτυχε καὶ τὴν μεταφορὰν καὶ συσσώρευσιν ἐκεῖ ἀγαθῶν μεγάλης ἀξίας τῶν ὁποίων ἡ φήμη προσείλκυσε τοὺς ἐπιδρομεῖς Ἄραβας καὶ λοιποὺς πειρατάς. Ἐπιδρομαὶ ἄνευ τῆς ὑπάρξεως τοῦ αἰτίου τὸ ὁποῖον ἐπροκάλει ταύτας εἶναι ἀκατανόητοι. Καὶ τὰ αἴτια δὲν ἦσαν ἄλλα ἀπὸ τὸν συσσωρευθέντα ἐκεῖ πλοῦτον τοῦ ὁποίου ἡ φήμη ἔφθασεν μέχρις αὐτῶν. Δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ παρουσία ἐλαχίστων, ὡς θέλουν τὸν ἀριθμὸν τῶν τότε μοναχῶν, λέγομεν ἐλαχίστων πεναλέων καὶ κατεσκληκώτων ἡσυχαστῶν καὶ ἐρημιτῶν νὰ προκαλῇ ὁλόκληρον ἐκστρατείαν τῶν πειρατῶν κατὰ τούτων, δυναμένων εὐχερῶς νὰ κρύπτωνται εἰς τὰς πυκνοτάτας λόγγας καὶ τὰ ἀπρόσιτα μέρη τοῦ Ὄρους Βεβαίως ἔπειτα ἀπὸ κάθε ἐπιδρομὴν καὶ ἀναλόγως σοῦ μεγέθους τῆς ἐπενεχθείσης καταστροφῆς ἡ διαταραχθεῖσα ζωὴ τῶν μοναχῶν ἀπεκαθίστατο ἐνωρίτερον ἢ βραδύτερον Ἡ ἀνυπαρξία γραπτῶν στοιχείων σήμερον. δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸν νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀπόρριψιν ἄνευ τῆς δεούσης ἐξετάσεως τῶν πλείστων ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν παραδόσεων. Ὡς γράφει ὁ VASILIEV διὰ μέσου χρυσοβούλων ἐκδοθέντων κατὰ τὴν προ—εἰκονομαχικὴν περίοδον ὑπὸ τῶν κατονομαζομένων ὑπ' αὐτοῦ αὐτοκρατόρων ὑπάρχουν στοιχεῖα ἀφορῶντα τὸν καθορισμὸν τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν Μονῶν, στοιχεῖα ἀναφερόμενα εἰς ὑπάρχοντα καταστατικά Ἡ ἀνυπαρξία σήμερον γραπτῶν στοιχείων δὲν ὀφείλεται εἰς ἀνυπαρξίαν μοναχῶν καὶ καθιδρυμάτων αὐτῶν εἰς τὸ Ὄρος ἀπὸ τοῦ 4ου καὶ τοῦ 5ου αἰῶνος ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτῶν μορφήν. ἀλλὰ ἀπὸ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν κατὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιδρομὰς τῶν πειρατῶν τὰς γενομένας κατὰ τοὺς 7ον, 8ον καὶ 9ον αἰῶνας Ἂν δὲν ὑπῆρχον τότε Μοναί, διερωτᾶται τις εἰς τὴν καταστροφὰς ὑπεβλήθησαν οἱ μονάζοντες εἰς τὸ Ὄρος, καταστροφὰς τὰς ὁποίας ὅλοι οἱ συγγραφεῖς παραδέχονται; Μήπως ἔχουν τὴν ἀφέλειαν νὰ ὁμιλοῦν διὰ τὰς ἀχυροκαλύβας τῶν μοναχῶν «τὰς πεπηγμένας ἐκ μικρῶν ξύλων» ὡς ἀναγινώσκομεν εἰς τὸ τυπικὸν τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου; Νομίζω ὅτι τὸ πρᾶγμα καταντᾶ ὀλίγον κωμικὸν ἂν ἀντιμετωπίζομεν οὕτω τὸ ζήτημα. Κατ' ἐμὲ τουλάχιστον, ἐκ τῶν ὀλίγων τὰ ὁποῖα γνωρίζω, φαίνεται ὅτι τὸ Ὄρος ἀπὸ τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ μοναχισμοῦ ἀπέκτησε μοναχοὺς καὶ Μονάς εἰς τὰς ὁποίας συνεσσωρεύθη διὰ μέσου τῶν αἰώνων πλοῦτος ὁ ὁποῖος καὶ ἐπροκάλεσε τὰς ἐπιδρομὰς τῶν πειρατῶν, οἱ ὁποῖοι ἑκάστοτε προέβαινον εἰς τὴν λεηλασίαν καὶ καταστροφὴν τῶν μονῶν καὶ τὴν ἀπαγωγὴν τῶν συλλαμβανομένων μοναχῶν. Εἶναι φυσικὸν μετὰ κάθε καταστροφὴν ἡ ἀναβίωσις τῶν μονῶν νὰ ὑπῆρξε βραδεῖα διὰ τῶν διασωζομένων μοναχῶν καὶ τῆς ἀφίξεως ἄλλων, καὶ ἴσως μετὰ μίαν περίοδον τοιαύτης ἀνασυντάξεως νὰ ἔφθασεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ζυγοῦ ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος. Ἀλλὰ ὅταν ἀφίχθη ὑπῆρχε σωρεία μονῶν, τὰς ὁποίας ἀνασφέρει ὡς ὑπαρχούσας κατὰ τὸ τέλος τοῦ ὁσίου κατὰ τὸ ἔτος 1000, ὁ καθηγητὴς Ν Κ. Βέης καὶ τὰς ὁποίας κατονομάζει, ἐξαιρουμένων τινῶν οἱ ὁποῖαι ἱδρύθησαν μετὰ τὴν ἄφιξιν τούτου καὶ κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἁγίας Λαύρας καὶ ὑπάρχουν μέχρι σήμερον. Αἱ ἄλλαι ὑπῆρχον ἄγνωστον ἀπὸ πότε. Οὐδόλως ἀποκλείεται ἢ νὰ διεσώθησαν ἀπὸ τὰς γενομένας καταστροφὰς κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα, ἢ νὰ ἱδρύθησαν μετὰ ταύτας ἢ καὶ τὰ δύο ὁπότε ἡδραιώθη ἡ ἀσφάλεια διὰ τῶν ληφθέντων μέτρων ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορίας. ὡς ἐπιστέγασμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξε ἡ κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα ὁλοκληρωτικὴ καταστροφὴ τῆς φωλεᾶς τῶν Σαρακηνῶν πειρατῶν τοῦ Χάνδακος τῆς Κρήτης ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Νικηφόρου Φωκᾶ Ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης, ὁ ἱδρυτὴς τῆς Μεγίστης Λαύρας, τῆς ὁποίας τὴν χιλιετηρίδα ἑορτάζομεν, ἤλλαξε τὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς τῶν κατοικούντων ἐκεῖ μοναχῶν ἐπὶ τὸ κοινωνικώτερον, καὶ μετέβαλεν τὸ Ὄρος εἰς Μοναχικὴν Πολιτείαν. ἀρτίως ὀργανωμένην συμφώνως πρὸς τὰς ἐπικρατούσας ἀρχὰς εἰς τὰ περὶ τὴν Πρωτεύουσαν ὑπάρχοντα πολυπληθῆ Μοναστήρια καὶ τὰς καθιερωθείσας ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Α.΄ καὶ μετέπειτα ληφθέντων μέτρων. Διὰ δὲ τῶν συντελεσθέντων τυπικῶν ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς πρωτευούσης ἀποσταλέντων ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, πρῶτον τῶν ὁποῖον εἶναι τὸ ἀποκαλούμενον «Τράγος», διοικεῖται μέχρις σήμερον ἡ Μοναχικὴ Πολιτεία τοῦ Ἁγίου Ὄρους, μοναδικὴ εἰς τὸν Κόσμον ὅλον.

ΤΕΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΠΑΤΡΙΔΑ

Πάλε ξυπνάει τῆς ἄνοιξης τ' ἀγέρι
στὴν Πλάσή μυστικῆς ἀγάπης γλύκα,
σὰ νύφ' ἡ γῆ πῶχει ἄμετρα ἄνθη προῖκα,
λάμπει ἐνῷ σβύεται τῆς αὐγῆς τὸ ἀστέρι.

Πεταλοῦδες πετοῦν ταίρι μὲ ταίρι,
ἐδῶ βουΐζει μέλισσα, ἐκεῖ σφῆκα·
τὴ φύση στὴν καλή της ὥρα ἔβρῆκα.
λαχταρίζει ἡ ζωὴ σ' ὅλα τὰ μέρη.

Κάθε μοσχοβολιὰ καὶ κάθε χρῶμα,
κάθε πουλιοῦ κελάηδημα ξυπνάει
πόθο στὰ φυλλοκάρδια μου κ' ἐλπίδα

νὰ σοῦ ξαναφιλήσω τ' ἅγιο χῶμα,
νὰ ξαναΐδῶ καὶ τὸ δικό σου Μάη,
ὄμορφή μου, καλή γλυκειὰ πατρίδα.

Λ. ΜΑΒΙΛΗΣ

ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΩΝ Ι. ΝΑΟΥ

Ἐκτίθενται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς ἐπιχρισμάτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου τῆς Κοινότητος Μεγ. Παναγίας Χαλκιδικῆς, προϋπολογισμοῦ δαπάνης 80 000 δραχμῶν, δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 28ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐν Μεγ Παναγίᾳ.

Ὡς ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν ὁρισθῇ τὸ ποσὸν τῶν 4.000 δραχμῶν, εἰς γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολήν.

Δεκτοὶ θὰ γίνουν ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων ἢ ἐμπειροτέχναι, κατέχοντες ἐπίσημα πιστοποιητικὰ ὅτι ἐξετέλεσαν παρομοίας φύσεως ἐργασίας εἰς Ἱερούς Ναούς.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐκκλ. ἐπιτροπῆς
Ἱερεὺς Ἰ. Χάϊτας

ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἠλεκτρ)κὴ καὶ Μικροφ)κὴ ἐγκατάστασις Ἱ. Ναοῦ

Ἐκτίθενται εἰς μειοδοτικὸν φανερὸν διαγωνισμὸν αἱ ἐργασίαι ἠλεκτροδοτικῆς καὶ μικροφωνικῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου τῆς Κοινότητος Μ. Παναγίας Χαλκιδικῆς προϋπολογισμοῦ δαπάνης 25.000 περίπου δραχμῶν, δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ λάβῃ χώραν ἐν Μεγ. Παναγίᾳ τὴν 28ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4ην μ.μ.

Ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὁρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 1.250 δραχμῶν εἰς γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ Ἐγγυητικὴν Ἐπιστολήν.

Δεκτοὶ θὰ γίνουν ἠλεκτρολόγοι δι' ἠλεκτρικὸς ἐγκαταστάσεις ἐφοδιασμένοι δι' εἰδικῆς ἀδείας παρὰ τῆς Δ.Ε.Η.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐκκλ. ἐπιτροπῆς
Ἱερεὺς Ἰωάν Χάϊτας

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΔΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30

Τηλ. ἀσθενῶν 79.221 — Τηλ. ἰατρῶν 73 114

ΤΜΗΜΑΤΑ

Παθολογικὸν— Καρδιολογικὸν —Χειρουργικὸν
Γυναικολογικὸν— Ὀρθοπεδικὸν —Οὐρολογικὸν
Ὀφθαλμολογικὸν — Ὠτορινολαρυγγολογικὸν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Ἀκτινολογικὸν — Μικροβιολογικὸν
Δωμάτια πολυτελείας Α, Β,α, Β,β, Γ θέσεις
Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
Ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΔΡ. ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΚΥΡΙΑΦΙΝΗΣ

Ὁ συμπατριώτης μας, Ἰατρὸς Δρ. κ. Ἰωάννης Γ. Κυριαφίνης, εἰδικὸς ὠτορινολαρυγγολόγος, ὅστις ἐπὶ διετίαν καὶ πλέον μετεκπαιδεύεται ἐν Γερμανίᾳ εἰς τὰς νεωτέρας ἐξελίξεις τῆς ὠτορινολαρυγγολογίας. ἐπιστρέφει τέλος Ἀπριλίου καὶ θὰ δέχεται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Μαΐου εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ νέον ἰατρεῖον του, Γωνία Ἐγνατίας—Πλάτωνος 1. Τηλέφ. 73—963.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Ἐγνατίας 87—Τηλ. 11473
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Φ. ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΙΔΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΙΑΤΡΕΙΟΝ: Ἁγ. Σοφίας 22 ΟΙΚΙΑ: Κατακάλου 5
ΔΕΧΕΤΑΙ 11-1 & 5-8 (Ἀνάληψις) τηλ. 81—938
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΗΝΑΣ Ι. ΒΕΡΓΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΒΡΟΓΧΟΛΟΓΙΑ · ΟΙΣΟΦΑΓΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ 5ετίαν εἰδικευθεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ
τ. ἐσωτ. χειρουργὸς · ἐπιμελητὴς REGISTRAR τοῦ Ὠτορινολαρυγγολογικοῦ INSTITUTE τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Νοσοκομειακοῦ συγκροτήματος τῆς Ὀξφόρδης

Δέχεται: Ὁ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΦΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Θ.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοὶ τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.50, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΤΣΙ ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΝ

Ἦταν πτωχὸς ὁ Μελέτης. Ὅταν ἔφθασε στὴν Τρίτη τάξη τοῦ Γυμνασίου, εἶπε στὸν πατέρα του ὅτι θὰ δουλέψῃ κι' αὐτός.

Ἔτσι ἔπιασε δουλειὰ σ' ἕνα κοσμικὸ κέντρο. Δούλευε ὡς ἀργὰ τὴ νύχτα. Τὸ πρωΐ σηκωνόταν κατὰ κοπος νὰ διαβάσῃ τὰ μαθήματά του.

Μὲ χίλια—δυὸ ἐμπόδια τελείωσε τὸ Γυμνάσιο. Τώρα ὀνειρεύεται Πανεπιστήμιο. Θέλει νὰ γίνῃ δικηγόρος. Νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ δίκαιο καὶ νὰ χτυπήσῃ τὴν ἀδικία.

Μὲ λίγες οἰκονομίες ποὺ ἔκανε ἀπ' τὸ καλοκαίρι, ξεκινάει γιὰ τὴν πρωτεύουσα. Ἐκεῖ βρίσκει ἕνα συμπατριώτη του φοιτητὴ καὶ ἀποφασίζει νὰ μένουν μαζὶ στὸ ἴδιο δωμάτιο.

Τὸν Σεπτέμβριο δίνει ἐξετάσεις καὶ πετυχαίνει στὴ Νομικὴ Σχολή. Παράλληλα φροντίζει καὶ γιὰ δουλειά. Ὕστερα ἀπὸ πολλά, γίνεται νυχτοφύλακας σὲ μιὰ γειτονιά. Ἔτσι τὴ μέρα στὸ Πανεπιστήμιο καὶ τὸ βράδυ στὴ δουλειά.

Μὰ νύχτα κόποιος τὸν σκόνταψε στὸ δρόμο. Ἦταν ἕνας καθηγητής του.

—Ἐσύ ἐδῶ; Μὰ δὲν εἶσαι φοιτητής μου;

—Μάλιστα, κύριε καθηγητά. Μὰ ἐπειδὴ δὲν μπορῶ νὰ τὰ φέρω βόλτα, ἀναγκάζομοι νὰ δουλεύω τὴ νύχτα.

—Σὲ συγχαίρω ἀγαπητέ μου, γιὰ τὴν φιλοπονία σου. Ἔλα αὔριο ἀπ' τὸ γραφεῖο μου.

Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε καθηγητά.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὁ Μελέτης, ὑποβάλλει τὰ οέβη του στὸν κ. καθηγητή.

—Ξέρεις, τοῦ λέγει ὁ καθηγητής. Μπόρεσα καὶ σοῦ ἔβγαλα ἀπ' τὴ Σχολὴ μιὰ ὑποτροφία. Δέν χρειάζεται νὰ δουλεύῃς πιά. Μόνο μελέτη γιὰ νὰ πετύχῃς τὸ ἰδανικὸ τῆς μορφώσεως!....

Ὁ νεαρὸς κατασυγκινημένος φίλησε τὸ χέρι ἐκείνου πού τὸν νοιάστηκε.

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ Ἀθανάσιος Λιγγέρης κάτοικος Βάβδου Ἰδιοκτήτης Τρακτέρ δυνάμεως 65 ἵππων καινουργοῦς, ζητεῖ πρὸς συνεργασίαν διὰ τὸν προσεχῆ ἅλωνισμὸν ἅλωνιστικὸν συνεργότημα (πατόζα).

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδίῳ εἰς Βάβδον.

Η ΑΝΟΙΞΙΣ ΠΗΓΗ ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ὑπὸ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ διδασκάλου

Ὁ χειμώνας, ὁ βαρὺς χειμώνας, πέρασε καὶ τὸ Πάσχα ὅπως λέγει ὁ λαὸς φέρνει τὴν ἄνοιξι. Ἡ βασίλισσα τῶν ἐποχῶν πρόβαλε στὴν ἀρχὴ δειλά, τώρα πέρα ὡς πέρα μὲ ὅλες τὶς ὀμορφιὲς της μέ ὅλα τὰ κάλλη της. Κυριάρχησε στὴ φύση καὶ ξεμάκρυνε τὶς κουρασμένες καὶ μελαγχολικὲς ἡμέρες τοῦ χειμῶνα. Τὰ πάντα χαμογελοῦν στὴ φύσι καὶ τὸ μεθυστικὸ ἄρωμά της σὲ ξυπνᾶ ἀπὸ τὴν χειμερινὴ νάρκη. σὲ διεγείρει καὶ σὲ προκαλεῖ γιὰ μιὰ καινούργια ἀνάπλασι τῆς ζωῆς.

Πόσο θαυμάσια τὰ ἐξοικονομεῖ ἡ φύσις, θεία Πρόνοια τοῦ Παναγάθου Δημιουργοῦ! Ὅλα τὰ πλάσματα ὕστερα ἀπὸ τὴν χειμερινὴ νάρκη νὸ ξυπνοῦν μὲ ἀνανεωμένες τὶς δυνάμεις ἀπὸ τὸ ἀτελέστερο ὄν ὡς τὸ τελειότατον γιὰ ν' ἀρχίσουν πάλι τὸν κύκλο τῆς ζωῆς; γιὰ τὴν ὕπαρξι τὴν συντήρησι καὶ τὴν διαιώνισιν.

Ἂν ὅμως τ' ἀτελῆ πλάσματα ἀσκοῦν τὸ βιολογικὸ τους κύκλο κατὰ φύσιν, στὸν ἄνθρωπο δὲν γίνεται μόνον αὐτὸ γιατὶ ὁ Πανάγαθος Δημιουργὸς τὸν ἐπροίκισε μὲ δυνάμεις σωματικὸς καὶ πνευματικὰς ὄχι γιὰ ν' ἀσκῆ ἁτλῶς ζωὴν, ἀλλὰ ζωὴν ἔχουσαν προορισμὸν καὶ τείνουσαν πρὸς πνευματικὰ ἰδεώδη

Ὁ ἄνθρωπος ἡ κορωνὶς τῶν πλασμάτων τοῦ δημιουργοῦ. ὁ βασιλεύς ἐπὶ τῆς φύσεως ἀποτελεῖ τὸ τελειότερον δημιούργημα τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ἡ τελειότης του καὶ ἡ ἀσύγκριτος πρὸς πᾶν ἄλλο δημιούργημα κατασκευὴ του δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις πρὸς αὐτὸν, ὥστε ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα νὰ τελειοῦται. Ὁ ὀργανισμὸς στὴ φύσι τώρα τὴν ἄνοιξι, ἡ ἀναγέννηση καὶ ἡ ἀνάπλασις ἐξοικονομήθησαν ἀπὸ τὴν θεΐαν Πρόνοιαν καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὥσιε νὰ ξυπνοῦν σ' αὐτὸν τὶς ἀγαθὲς καὶ ἠθικὲς του ἱκανότητες καθὼς καὶ τὶς σωματικὲς καὶ πνευματικὲς δυνάμεις καὶ νὰ τὸν παρακινοῦν σὲ δρᾶσιν καὶ ἔργα κατατείνοντα καὶ ἀποβλέποντα στὴν ἁρμονικὴ συσχέτισιν τούτων πρὸς τὴν φύσιν. Οἱ ἄξίες του καὶ ἱκανότητες θὰ πρέπει νὰ δημιουργήσουν περιβάλλον καὶ εἰκόνα ὁμοίαν πρός τε τὸ περιβάλλον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς φύσεως γιὰ νὰ ὁλοκληρωθῆ ὁ ἐπίγειος παράδεισος ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ πραγματοποιηθῆ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου» γίνεσθε οὖν τέλειοι, ὥσπερ καὶ ὁ πατήρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος τέλειος ἐστίν».

Ἡ φύσις ἤ μᾶλλον τὸ περιβάλλον τῆς φύσεως σὲ ὅλες τῆς ἐποχὲς οὐδὲν τι ἄλλο εἶναι παρὰ μία πρόκλησις πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὥστε νὰ τὸν διεγείρῃ τὸν ψυχικὸν του κόσμον σὲ ἀνατάσεις δημιουργικές, σὲ αἰσθήματα εὐαρεσκείας ἤ μελαγχολίας, σὲ σκέψεις καὶ κρίσεις τοῦ λογικοῦ του, σὲ φαντασίαν ὀνειροπόλον ἀκόμη καὶ σὲ καταστάσεις νευροψυχικές. Κὶ ἄν ἔξοχα ἡ φύση προτρέπει καὶ παρακινεῖ τὸν ἄνθρωπον σὲ ποικιλλόμορφες αἰσθηματικὲς ἐκδηλώσεις, πολὺ περισσότερον ἐπιδρᾶ ἐπὶ τοῦ αἰσθηματικοῦ καὶ ψυχικοῦ του κόσμου ἡ βασίλισσα τῶν ἐποχῶν ἡ ἄνοιξις, ἡ ὁποία προβάλλει καὶ πάλιν μὲ ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ ὅλον της τὸν θαυμασμόν.

Αὐτὴ ἡ ὡραία ἐποχὴ ποὺ μᾶς θυμίζει τὸ νεανικὸν σφρίγος καὶ ὁρμήν, αὐτὴ ποὺ εἶναι πηγὴ τοῦ ὀργασμοῦ καὶ τῆς ἀναγεννήσεως, αὐτὴ ποὺ εἶναι ἀκόμα καὶ σύμβολον τῆς ἐφημέρου ζωῆς, αὐτὴ ποὺ τόσον παραβολικὰ καὶ συμβολικὰ χρησιμοποιοῦμε, γίνεται σήμερον προσκύνημα καὶ μᾶς καλεῖ σὲ μιὰ ἀνάπλασι ψυχική, ποὺ νὰ πλημμυρίσῃ τὸ γέλοιο καὶ ἡ χαρὰ μαζὶ μὲ τὴν καλωσύνη καὶ τὴν ψυχικὴ ὁμορφιὰ ποὺ τόσο ἁρμονικὰ τὸ βμέπομε στὴ φύσι.

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τακτικοὶ Α.' 12ημέρου μηνὸς Μαΐου 1963

Σωκράτης Κατσαούνης, Παντελῆς Χ. Καλαϊτζῆς, Φαίδων Ἀ. Κλειδαρᾶς, Θεοδόσιος Γ. Κυρκούδης, Δημήτριος Κουτσῆς, Στυλιανὸς Κοσμαδάκης, Γεώργιος Ν Κόκκαλος, Ἰωάννης Ν. Τάσιος, Χρῖστος Λ. Τορτοπίδης, Κων)τῖνος Ἰ. Αἰκατερινάρης, Γεώργιος Ν. Βερροιώτης Ἀργύριος Κ. Βογιατζῆς, Ζήσης Ν. Βερροιώτης, Ἀπόστολος Ἀ Ἀμπαρᾶς, Ἀλέξανδρος Γ. Ἀρβανίτης, Κλέαρχος Ἰ. Αἰκατερινάρης, Ἐμμανουὴλ Γ. Ἀρετάκης, Ἰωάννης Γ. Βασιλικὸς, Κων)τῖνος Λιακόπουλος, Γεώργιος Δ. Λιαριγκοβινός.

Ἀναπληρωματικοὶ Α.' 12ημέρου μηνὸς Μαΐου 1963

Γεώργιος Λαφαζάνης, Νικόλαος Γ. Κοκκίνης, Χρῖστος Δ. Μηλᾶς, Δημήτριος Γ. Μπασλῆς, Ἰωάννης Ἀναστ. Μαλκότσης, Κων)τῖνος Μανιδάκης, Κων)τῖνος Β. Μαγδάλης, Λάζαρος Δ. Μπουλάκης, Χρῖστος Ν Κουτσομπὸς, Ζαχαρίας Ν. Μπουλάκης.

Τακτικοὶ Β'. 12ημέρου μηνὸς Μαΐου 1963

Μαυρουδῆς Ἀ. Μοδικός, Ματθαῖος Δ. Μπουρμπουτσιώτης, Κων)τῖνος Δ. Μανωλοῦτσος, Δημήτριος Σ. Μπογιατζῆς, Κύρκος Γ. Μουχτῆς, Γεώργιος Κ. Μπάκης, Ἀθανάσιος Θ. Μπαλῆς, Ἀθανάσιος Γ. Ράλλης, Ἰωάννης Στάϊκος, Ἀριστοτέλης Ν. Στεργιανόπουλος, Παναγιώτης Γ. Συμβουλίδης, Ἀργύριος Χ. Σχοινᾶς, Κων)τῖνος Ἰωάν. Στογιάννης, Ἰωάννης Ἐμ. Στιβαχτάρης, Γεώργιος Ἀργ. Σχοινᾶς, Χρῖστος Σ Σταθουλόπουλος, Χρῖστος Μ Πιπέρκος, Στυλιανὸς Δ. Πιπέρκος, Ἀστέριος Γ. Ροῦσος, Ζήσης Γ. Φωτιάδης.

Ἀναπληρωματικοὶ Β'. 12ημέρου μηνὸς Μαΐου 1963

Χρῖστος Ἀπ. Φυργάδης, Ἰωάννης Λεον. Φρέρης, Πέτρος Μ. Παπαδόπουλος, Εὐστάθιος Ν. Παπαδᾶτος, Γεώργιος Χ. Ξένος, Γεώργιος Ἰ Μυλωνᾶς, Γεώργιος Δ. Μουταφτσῆς, Ἰωάννης Δ Μπουρμπουτσώτης, Γεώργιος Ν Κουγιώνης, Ἰωάννης Δ Κοντογιαννόπουλος.

ΔΙΑ ΤΟ ΜΙΚΤΟΝ ΟΡΚΩΤΟΝ

Τακτικοὶ Α'. 12ημέρου μηνὸς Μαΐου 1963

Κλέαρχος Ἰωάν. Αἰκατερινάρης, Ἐμμανουὴλ Γ. Ἀρετάκης, Ἀλέξανδρος Γ Ἀρβανίτης, Ἰωάννης Δ. Κονταγιανόπουλος, Κων)τῖνος Λιακόπουλος, Χρῖστος Δ. Μηλᾶς, Μουρουδῆς Ἀθ. Μοδικὸς, Γεώργιος Χ. Ξένος, Γεώργιος Ἰωάν. Μυλωνᾶς, Γεώργιος Δημ. Μουταφτσῆς.

Ἀναπληρωματικοὶ Α'. 12ημέρου μηνὸς Μαΐου 1963

Λάζαρος Δ, Μπουλάκης, Κων)τῖνος Β. Μαγδάλης, Κων)τῖνος Μανιδάκης, Ἰωάννης Ἀνασ. Μαλκότσης, Γεώργιος Λαφαζάνης.

Τακτικοὶ Β'. 12ημέρου μηνὸς Μαΐου 1963

Νικόλαος Γ. Κοκκίνης, Σωκράτης Κατσαούνης, Γεώργιος Ν. Κόκκαλος, Στυλιανὸς Κοσμαδάκης. Δημήτριος Κουτσῆς Φαίδων Ἀλέξ. Κλειδαρᾶς, Θεοδόσιος Γ. Κυρκούδης, Γεώργιος Δ. Λιαριγκοβινός, Δημήτριος Γ. Μπασλῆς, Ζαχαρίας Ν. Μπουλάκης.

Ἀναπληρωματικοὶ Β'· 12ημέρου μηνὸς Μαΐου 1963

Ματθαῖος Δ. Μπουρμπουτσιώτης, Κων)τῖνος Δ. Μανωλοῦτσιος, Γεώργιος Ν. Κουγιώνης, Χρῖστος Ν. Κουτσιομπὸς Παντελῆς Χ. Καλαϊτζῆς.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Ἐκτελοῦνται διάφοροι χωματουργικαὶ ἐργασίαι (ἰσοπεδώσεις, ἐκχερσώσεις, διανοίξεις ὁδῶν κ.λ.π.) διὰ συγχρόνων μηχανημάτων καὶ ἐμπείρων τεχνιτῶν.

Ἐργασία ἐπιμελημένη. Τιμαὶ λογικαί.

Πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τοῦ κ. Γεωργίου Σ. Ἐμμανουὴλ, ἐν Πολυγύρῳ τηλ 34.

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΣΠΑ

ΚΑΨΟΧΩΡΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

Λόγῳ πληθώρας ἐργασίας ἐξ' ὅλης τῆς περιοχῆς Κασσάνδρας καὶ Ν. Μουδανιῶν, ὑπεχρεώθη διὰ τὴν καλλιτέραν καὶ ταχυτέραν ἐξυπηρέτησιν κατὰ τόπους τῶν πελατῶν του, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτοκινήτου.

Δέχεται παραγγελίας, καὶ ἀναλαμβάνει τὴν κατὰ τόπους παράδοσιν.

Ἐργασία—τέχνη
ὑφάσματα—ἠγγυημένα

ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΡΑΠΤΗΣ
Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ 25 βος ὄροφ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΚΑΙ Η ΥΠΟΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Α.' Γενικὰ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1951 διὰ σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀποφασίζεται τὸ πρῶτον ἡ Ὀργάνωσις καὶ λειτουργία ἀνὰ ἕνὸς Σχολείου Γ. Τεχνικῆς εἰς τὴν Ἕδραν Ἑκάστου Νομοῦ τῆς Β. Ἑλλάδος. Εἰδικῶς διὰ τὴν Χαλκιδικὴν ὡς ἕδρα τοῦ ἐν λόγω Γεωργοτεχνικοῦ Σχολείου ὁρίζεται λόγω εἰδικῶν συνθηκῶν ὁ Δῆμος Ἀρναίας. Τὸ Σχολεῖον Ἀρναίας ἐλειτούργησεν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1951 μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ 1952 ὁπότε καὶ ἐξεπαίδευσε εἰς ἑπτὰ σειρὰς περὶ τοὺς 270 ἀγροτόπαιδας ἐξ' ὅλων τῶν Κοινοτήτων τῆς Β. Χαλκιδικῆς καὶ μερικῶν τῆς Κεντρικῆς. Οἱ φοιτοῦντες εἰς τὸ Τεχνικὸν Σχολεῖον Ἐξεπαιδεύοντο εἰς τὴν τέχνην τοῦ ξυλουργοῦ καὶ τοῦ οἰκοδόμου ἐπὶ τρίμηνον ἐλάμβανον εἰς τὸ τέλος τῆς Ἐκπαιδεύσεώς των δωρεὰν ἀνὰ μία πλήρη σειρὰν 29 ἐργαλείων καὶ ἐπέστρεφον εἰς τὴν Κοινότητα τῆς καταγωγῆς των διὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὰς γνώσεις των πρὸς ὄφελος τῶν ἰδίων καὶ τῶν συγχωριανῶν των.

Κατὰ τὴν πρώτην διετίαν τῆς λειτουργίας των τὰ Γεωργοτεχνικὰ Σχολεῖα Ἐλειτούργησαν δαπάναις εἰδικοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς Εὐρωπαϊκῆς βοηθείας, ἔκτοτε δὲ δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μὲ μικράν οἰκονομικὴν συμβολικὴν συμμετοχὴν ἐνίοτε εἰς τὰς δαπάνας τῶν ἐνδιαφερομένων Κοινοτήτων.

Β.' Σκοπός.

Τὰ Σχολεῖα Γεωργικῆς τεχνικῆς ἔχουν ὡς κύριον σκοπὸν νὰ δώσουν εἰς τὰ φοιτοῦντα εἰς αὐτὰ ἀγροτόπαιδα ἡλικίας 14—21 ἐτῶν, τὶς ἀπαραίτητες τεχνικὲς γνώσεις ὥστε μετὰ τὴν ἀφοφοίτησίν τους νὰ κατορθώσουν νὰ φανοῦν χρήσιμοι εἰς τὸν ἑαυτόν τους, εἰς τούς, εἰς τὸ χωριὸ τους, εἰς τὴν Κοινωνίαν γενικώτερον. Σκοπὸς τῶν τεχνικῶν αὐτῶν Σχολείων δὲν εἶναι νὰ καταρτίσουν τεχνίτας οἱ ὁποῖοι ἄλλωστε εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Κοινότητά τους καὶ θὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς μίαν πόλιν. Παρετηρήθη ὅμως ὅτι καίτοι τὸ τρίμηνον χρονικὸν διάστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν μαθητῶν φαίνεται κατ' ἀρχὴν μικρόν, ἐν τούτοις οἱ ἀποφοιτοῦντες κατὰ ποσοστὸν 90 καὶ πλέον τοῖς ἑκατὸν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ προβοῦν εἰς τὴν κατασκευὴν πάσης φύσεως ἀγροτικῶν κατασκευῶν καὶ οἰκιῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ προκαλοῦν συχνὰ τὴν κατάπληξιν ὅλων διὰ τὴν τεχνικὴν των κατάρτισιν, πρᾶγμα, ποὺ ἐπετύγχανον τὰ Σχολεῖα Γεωργικῆς Τεχνικῆς λόγω τοῦ ἐνταταικοῦ καὶ συστηματικοῦ προγράμματος Ἐκπαιδεύσεως ποὺ ἐφήρμοζαν μὲ τὴν παρακολούθησιν πεπειρσμένων τεχνιτῶν— ἐκπαιδευτῶν.

Γ.' Συμπερέσματα—Προοπτικὴ.

Δὲν θὰ ἦταν ὑπερβολὴ νὰ λεχθῆ σήμερα ὅτι τὰ Σχολεῖα Γεωργικῆς Τεχνικῆς Ἐκάλυψαν ἕνα μεγάλο κενὸ εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν γεωργῶν καὶ ἀγροτοπαίδων.

Εἶναι λυπηρὸν τὸ φαινόμενον οἱ γεωργοὶ μας σχεδὸν εἰς τὴν πλειονότητα νὰ στεροῦνται καὶ τῶν στοιχειωδῶν ἀκόμη τεχνικῶν γνώσεων νὰ μὴν εἶναι εἰς θέσιν δηλαδὴ νὰ προβαίνουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων μικροεργασιῶν ἢ ἐπισκευῶν εἰς τὴν οἰκίαν των ἤ εἰς τὶς ἀγροτικὲς κατασκευές των, καὶ νὰ ἔχουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τοῦ τεχνίτου τοῦ χωριοῦ των ποὺ ἤ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ χρειάζεται νὰ πληρωθῆ καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ποὺ δὲν βρίσκεται πάντοτε σὲ ἁρμονία μὲ τὸ χαμηλὸν ἀγροτικὸν εἰσόδημα. Ἰδοὺ λοιπὸν ποῖον σοβαρὸν προορισμὸν ἔχουν νὰ ἐπιτελέσουν τὰ Σχολεῖα Γεωργ. Τεχνικῆς.

Σήμερα ποὺ οἱ δυνατότητες διὰ τὴν τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀγροτοπαίδων καὶ γεωργῶν μας εἶναι ἀπεριόριστες καὶ διατίθενται αἱ ἀναγαιοῦσαι πιστώσεις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας παρέχεται, μοναδικὴ εὐκαιρία στὶς Κοινότητες νὰ ὀργανώσουν ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς Γεωπόνους Γεωργικῶν ἐφαρμογῶν. Τέτοια τεχνικὰ Σχολεῖα μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ ἐπιτύχουν στὰ προσεχῆ 5 ἤ 10 χρόνια τὴν τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν, ὅλων τῶν νέων, διότι δὲν νοεῖται σήμερα γεωργὸς χωρὶς μία στοιχειώδη ἔστω τεχνικὴν κατάρτισιν.

Ἔτσι οἱ γεωργοὶ μας τεχνικῶς ἐκπαιδευγένοι ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ὅλην γεωργικὴν ἐκπαίδευσὶν των θὰ εἶναι εἰς θέσιν εὐκολώτερον νὰ ἀντιμετωπίσουν τὶς διάφορες ἀνάγκες των, θὰ αὐξήσουν τὴν παραγωγὴν των, θὰ ἐπιτυγχάνουν χαμηλότερον κόστος διότι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συστηματοποιήσουν τὴν παραγωγήν, καὶ ἐπὶ πλέον ἑνῶ θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συστηματοποιήσουν τὴν παραγωγήν, καὶ ἐπὶ πλέον ἑνῶ θὰ εἶναι εἰς θέσιν, νὰ αὐξήσουν τὸ γεωργικὸν των εἰσόδημα θὰ ἐπιτυγχάνουν πληρέστερη ἀπασχόλησι, προβαίνοντες εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν πάσης φύσεως, ἀγροτικῶν κατασκευῶν των ἰδίως κατὰ τὰ χρονικὰ διαστήματα ποὺ θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαθέσουν τὴν ἐργασίαν των προς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Αἱ ὑφιστάμεναι σήμερα κοινωνικαὶ καὶ πολιτιστικαὶ συνθῆκαι προϋποθέτουν γεωργοὺς ἐκπαιδευμένους καὶ κατηρτισμένους ἀπὸ πάσης πλευρᾶς διότι μόνον ἔτσι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνταπεξέλθουν ἐπιτυχῶς στὶς ηὐξημένες ἀπαντήσεις τῆς σημερινῆς ζωῆς.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ

Ὁ ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος κ. Θεόδωρος Β. Λεβεντάκης μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 69 (πλησίον παλαιοῦ ἰατρείου). τηλ. 70.031 Θεσσαλονίκη.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Πολυγύρου, παρουσίᾳ πολλῶν ἐπισήμων καὶ πλῆθος κόσμου, τὴν Κυριακὴν 21 τρέχοντος καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐδόθη διάλεξις ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου μας κ. Στεφάνου Κοτσιάνου μὲ θέμα «ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης ἐν Χαλκιδικῇ ἐπὶ Τουρκοκρατίας».

Κατ' ἀρχὴν ἐπρολόγησεν ἐκ μέρους τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ φυσιολατρικοῦ ὁμίλου Πολυγύρου, ὅστις διωργάνωσε τὴν διάλεξιν ταύτην, ὁ γεωπόνος κ. Ἀργύριος Σχοινᾶς δώσας ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Κότσιανον.

Ὁ κ. Στέφανος Κότσιανος δικηγόρος, τέως βουλευτὴς Χαλκιδικῆς καὶ διδάκτωρ ξένου Πανεπιστημίου κατὰ πρῶτον ἔπλεξε ἐγκώμιον εἰς τὸν παριστάμενον Μητροπολίτην Κασσανδρείας κ.κ. Συνέσιον, ὅστις εὐχαρίστως ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν του τὰ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Μητροπόλεως ὑπάρχοντα στοιχεῖα δεδομένου ὅτι ἐπὶ τουρκοκρατίας δικασταὶ ἦσαν οἱ ἑκάστοτε Μητροπολῖται μετὰ ἐκλεγομένων ἀντιπροσώπων τῶν Κοινοτήτων, εἰπὼν ὅτι τὸ ποίμνιον εὗρε τὸν ἄξιον ποιμένα του. Κατόπιν, ὅσον τοῦ ἐπέτρεψε ὁ χρόνος, μετὰ εἰσαγωγὴν περὶ τῆς πανούργας πολιτικῆς, ἀμέσως μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ κατακτητοῦ, μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἰδίως τῆς διαμάχης τῶν ἑνωτικῶν μετὰ τοῦ Πάπα καὶ τῶν ἀνθενωτικῶν, ὥστε ἡ Δύσις νὰ ἀνεχθῇ τὴν καταστροφὴν τοῦ Βυζαντίου, καθὼς καὶ τὴν προνομιοῦχον μεταχείρισιν τῆς Χαλκιδικῆς λόγῳ τῶν ὑπαρχόντων καὶ τότε πλουσίων μεταλλείων, ἀνέπτυξε τὸ θέμα φέρας εἰς φῶς στοιχεῖα τὰ ὁποῖα οὐδέποτε εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ὡς εἶπεν ἀξίζει νὰ γίνῃ ἰδιαιτέρα μελέτη λόγῳ τοῦ μεγίστου ἐνδιαφέροντος ποὺ παρουσιάζουν καὶ τὰ ὁποῖα ἐπὶ πλέον ἀποκαλύπτουν τὰ ἤθη καὶ τὴν ζωὴν τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς ἐπὶ τουρκοκρατίας.

Τὴν σοβαροῦ ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου διάλεξιν τοῦ κ. Κοτσιάνου, μίαν πραγματικὴν διάλεξιν, δοθέντος ὅτι ὁ ὁμιλητὴς ὑπῆρξε πράγματι τοιοῦτος καὶ δὲν ἀνέγνωσε ταύτην, ἀλλὰ μετὰ χάριτος λόγου ἀνέπτυξε τὸ θέμα του, συνεχάρη θερμῶς τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριόν του, τὸ ὁποῖον ἀπερχόμενον τῆς ἀξιολόγου ὁμιλίας ἠσθάνετο ὅτι ἐνεπλουτίσθη διὰ λίαν ἐνδιαφερουσῶν γνώσεων, κρίσεων καὶ ἀπόψεων ἐπ' αὐτῶν.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ —=ΝΕΑ=—

ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ

Τὴν 5ην Μαΐου 1963, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3 μ.μ. θὰ τελεσθῶσιν εἰς τὸ Γυμνεστήριον τῆς Κοινότητος Πορταριᾶς οἱ Ι' Παγχαλκιδικεῖς Λαϊκοὶ Ἀγῶνες, τῇ συμμετοχῇ τῶν Δήμων: 1) Πολυγύρου, 2) Ἀρναίας, 3) Ν. Μουδανιῶν καὶ τῶν Κοινοτήτων: 1) Ἁγ. Νικολάου, 2) Ἁγ. Προδρόμου, 3) Ἁγ. Μάμαντος, 4) Ἁγ. Παντελεήμονος, 5) Ἁγ. Παύλου, 6) Ἁγ. Παύλου Κασσάνδρας, 7) Ἀθύτου, 8) Βάβδου, 9) Γαλατίστης, 10) Διονυσίου, 11) Ζωγράφου, 12) Ἱερισσοῦ, 13) Κασσάνδρας, 14) Καλάνδρας, 15) Λακώματος, 16) Μ. Παναγίας, 17) Ν Καλλικρατείας, 18) Ν. Συλλάτων, 19) Ν. Πλαγίων 20) Ν. Φλογητῶν, 21) Ν Τριγλίας, 22) Ν. Τενέδου, 23) Ν. Ποτιδαίας, 24) Νικήτης, 25) Ὁρμυλίας, 26) Σημάντρων, 27) Ν. Γωνιᾶς, 28) Ὀλύνθου, 29) Πορταριᾶς.

Θὰ διεξαχθῶσι ἀγωνίσματα: 1) Δρόμου 100 μ. 2) Δρόμου 1000 μ., 3) Δρόμου 3.000 μ., 4) Δρόμου 80 μ νεανίδων, 5) Δρόμου 60μ παίδων. 6) Ἅλματος εἰς μῆκος, 7) Ἅλματος εἰς τριπλοῦν, 8) Ἅλματος εἰς ὕψος, 8) Λιθοβολίας, 10) Κυκλικῆς ποδηλατοδρομίας, 11) Σφαιροβολίας 12) Σακκοδρομίας, 13) Ἱππικοὶ ἀγῶνες καὶ 14) Χοροί.

Ὡς ἔπαθλα ὡρίσθησαν ἐμβολιαστήρια, ψαλλίδια, πριόνια, ὑάλινα βάζα κονσερβοποιΐας, πατόφτιαρα ἀμπελουργίας, ψεκαστῆρες, εἰς δὲ τοὺς Α', Β' καὶ Γ' Νικητὰς ἑκάστου τῶν ἀγωνισμάτων θ' ἀπονεμηθῶσι καὶ διπλώματα ὑπὸ τῆς Κοινότητος Πορταριᾶς.

ΘΕΡΜΑΪΚΟΣ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ - ΦΟΙΝΙΞ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ 3—1

Τὴν 21ην Ἀπριλίου ὁ ΘΕΡΜΑΪΚΟΣ Πορταριᾶς κατέβαλε τὸν ΦΟΙΝΙΚΑ Θεσ)νίκης, διὰ τερμάτων 3—1.

ΝΙΚΗ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ - ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ 2—2

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν συνηντήθησαν εἰς φιλικὸν ἀγῶνα ἡ ΝΙΚΗ Πολυγύρου καὶ ὁ ΦΙΛΙΠΠΟΣ Θεσ)νίκης (Β.' Κατηγορίας).

Ὁ ἀγὼν ἔληξε δι' ἰσοπαλίας, ἐπιτευχθέντων 2 τερμάτων παρ' ἑκατέρας τῶν ὁμάδων.

ΘΥΕΛΛΑ ΚΡΗΝΗΣ - ΕΛΑΙΟΧΩΡΙΑ 4 - 2

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου διεξήχθη εἰς τὸ γήπεδον Ἐλαιοχωρίων φιλικὸς ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῆς τοπικῆς ὁμάδος καὶ τῆς Θυέλλης Κρήνης.

Ὁ ἀγὼν ἔληξε διὰ τερμάτων 4—2 ὑπὲρ τῆς Κρήνης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἤδη ἄρχισαν νὰ παραδίδωνται μαθήματα εἰς τοὺς τελειοφοίτους τοῦ Δημοτικοῦ, διὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου. Ἐπίσης λειτουργοῦν τμήματα ὅλων τῶν τάξεων τοῦ Γυμνασίου.

Λιδακτρα προσιτὰ

Ἐκ τοῦ Φροντιστηρίου

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Εἰς Πλανὰν πέντε ἀγελάδες ἐντοπίας ῥάτσας μετὰ μόσχων ἡλικίας ἀπὸ τριῶν μέχρις 7 ἐτῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἰδίου Ἀθανασίου Μπουμπούρη (Ἅγιος Πρόδρομος—Πλανᾶς)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΙΣ ΣΧΟΛΑΣ ΤΗΣ Ε.Β.Α.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης προκηρύσσει τοὺς κατωτέρω διαγωνισμούς:

1) Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν 270 μαθητῶν εἰς τὴν Σχολὴν Τεχνικῶν Ὑπαξιωματικῶν Ἀεροπορίας (Σ.Τ.Υ.Α).

Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος θὰ διενεργηθῇ τὴν 5ην Σεπτεμβρίου 1963, ἐν Ἀθήναις.

Οἱ διαγωνισθησόμενοι δέον νὰ κέκτηνται) τὴν Ἑλληνικὴν Ἰαγένειαν,) β) νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ Μητρωα Ἀρρένων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, γ) νὰ εἶναι ἄγαμοι, δ) νὰ ἄγωσιν ἡλικίαν 17 ἕως 20 ἐτῶν. ε) νὰ κέκτηνται ἐν δεικτικὸν Δ' τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ΣΤ' ὀκταταξίου τοιούτου ἢ ἀντιστοίχου τάξεως ἰσοτίμου σχολῆς ἢ Δ' τάξεως μιᾶς τῶν ἀνεγνωρισμένων Τεχνικῶν Σχολῶν (Σιβιτανιδείου κλπ.), μὲ διαγωγὴν τοὐλάχιστον κοσμίαν, στ) νὰ εἶναι νομιμόφρονες, ζ) νὰ εἶναι ὑγιεῖς καὶ ἀρτίας σωματικῆς διαπλάσεως η) Νὰ μὴ ἔχωσι καταδικασθῆ εἰς ἐγκληματικὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν ποινὴν ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 207—211, 216—218, 222, 224, 229, 235, 236, 336—351, 363, 372—378, 385—389 Ποινικοῦ Κώδικος, καὶ θ) νὰ μὴ διώκωνται διὰ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος ἐπὶ τινι τῶν ἀνωτέρω ποινικῶν πράξεων.

Δέον ὡσαύτως νὰ ὑποβάλωσιν ἔγγραφον συγκατάθεσιν τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων ἢ ἐπιτρόπων αὐτῶν ὅτι συναινοῦσι διὰ τὴν κατάταξίν των καὶ ὑπεύθυνον δήλωσιν τῶν αὐτῶν προσώπων περὶ τῶν διευθύνσεων καὶ χρονικῶν διαστημάτων διαμονῆς τοῦ ὑποψηφίου καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπὸ τῆς καταρρεύσεως μέχρι σήμερον, ὡς καὶ γραμμάτιον δημοσίου Ταμείου περὶ καταθέσεως δρχ. 50 δι' ἐξέταστρα.

Τὰ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, διατροφὴν κλπ. ἔξοδα τῶν μαθητῶν θὰ βαρύνουν τὸ Δημόσιον.

2) Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν 54 μαθητῶν εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαξιωματικῶν Διοικητικῶν (Σ.Υ.Δ),

Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος θὰ διενεργηθῇ ἐν Θεσσαλονίκῃ, τὴν 23ην Σεπτεμβρίου 1963

Προσόντα: α) Ἑλληνικὴ Ἰθαγένεια, β) Ἐγγραφὴ εἰς Μητρῷα Ἀρρένων, γ) Ἡλικία 17 ἕως 21 ἐτῶν, δ) Ὑγεία καὶ ἀρτία σωματικὴ διάπλασις, ε) Ἀγαμία, στ) Ἀπολυτήριον δημοσίου Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς μὲ διαγωγὴν τοὐλάχιστον κοσμίαν, ζ) Συγκατάθεσις γονέων, η) Μὴ καταδίκη ἐπὶ τινι τῶν, ὡς ἀνωτέρω, ποινικῶν πράξεων.

Τὰ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, διατροφὴν κλπ. ἔξοδα βαρύνουν τὸ Δημόσιον.

Ἡ ἐν τῇ Σχολῇ φοίτησις εἶναι ἐνιαυσία

3) Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν 12 μαθητῶν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀεροπορίας (Τμῆμα Μηχανικῶν Ἀξιωματικῶν).

Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος θὰ διενεργηθῇ ἐν Ἀθήναις. τὴν 7—8—63.

Οἱ διαγωνισθησόμενοι, πλὴν τῶν λοιπῶν προσόντων, δέον νὰ κέκτηνται ἀπολυτήριον Δημοσίας Σχολῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσως ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης τοιαύτης, μὲ διαγωγὴν τοὐλάχιστον κοσμίαν.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν μελλόντων νὰ ἐπιτύχωσι θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ 3 ἔτη. Οἱ ἐπιτυχῶς ὑποβαλλόμενοι εἰς ταύτην ὀνομάζονται μόνιμοι Ἀνθυποσμηναγοὶ Μηχανικοὶ ἢ Σ.Α.Ε. καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθήσωσι μαθήματα ἐνὸς εἰσέτι ἔτους ὡς Ἀνθυποσμηναγοί. Τὰ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, διατροφὴν κλπ. ἔξοδα βαρύνουν τὸ Δημόσιον.

4) Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν 35 μαθητῶν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀεροπορίας (Τμῆμα Μονίμων Ἀξιωματικῶν Ἰπταμένων Γενικῶν Ὑπηρεσιῶν (Ἰκάρων).

Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος θὰ διενεργηθῇ ἐν Ἀθήναις τὴν 30—8—63. Φοίτησις τριετής. Οἱ ἐπιτυχῶς ἐκπαιδευθησόμενοι θὰ ὀνομασθῶσι μόνιμοι Ἀνθυποσμηναγοὶ Ἰπτάμενοι Γενικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Β.Α.

Ἡ δαπάνη ἐκπαιδεύσεως, διατροφῆς κλπ. βαρύνει τὸ Δημόσιον.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν τελέσαντα τοὺς γάμους του κ. Μιχαήλ Καρτσιώτην μετὰ τῆς Διδος Ἑλένης Παπακωνσταντίνου, εὐχόμεθα βίον μακρὸν καὶ εὐτυχῆ.

Χαρίλαος—Ἀθανασία Σανᾶ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Οἱ Εὐάγγελος Καγκέλης καθηγητὴς Θεολόγος ἐκ Μεσοπύργου Ἄρτης καὶ ἡ Χριστούλα Ἰωάν. Ρασσᾶ ἐξ Ἀρναίας, ἠρραβωνίσθησαν τὴν 14ην Ἀπριλίου 1963 ἐν Ἀρναία.

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Α.Χ. ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΜΗΝΑ

Ἡ ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων Χαλκιδικῆς καθώρισε τὰς κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον ἐ. ἔ. συνεδριάσεις της, ὡς ἑξῆς:

1) Τὴν 3—5—63, εἰς Ν. Μαρμαρᾶν. (Ἐκδίκασις ἐνστάσεων κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1182]62 ἀποφάσεως Ε.Α.Χ.)

2) Τὴν 10—5—53, εἰς Ν Ρόδα. (Ἐκδίκασις αἰτήσεων χορηγήσεως γεωργικῶν κλήρων Ν. Ρόδων).

3) Τὴν 17—5—63, εἰς Σιναιάν. (Ἐκδίκασις αἰτήσεων χορηγήσεως γεωργικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν οἰκοπέδων κατοίκων Σάρτης).

4) Τὴν 20—5—63, εἰς Ν Μουδανιά, (Ὁριστικὸς καθορισμὸς οἰκογενειακῶν κλήρων Διονυσίου καὶ ἐκδίκασις αἰτήσεων ἀντικαταστάσεως κληροτεμαχίων κατοίκων Ν. Ποτιδαίας).

5) Τὴν 24—5—63, εἰς Ἅγ. Παῦλον (Ἐκδίκασις ἐνστάσεων κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1180]62 ἀποφάσεως Ε.Α.Χ. κατοίκων Γωνιᾶς).

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΟΣ κ. Δ. ΛΥΚΑΥΓΕΡΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Τὴν 20ην τοῦ μηνὸς ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Ταξίαρχος Λυκαυγέρης Δημήτριος ὅστις συνειργάσθη μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῶν ΤΕΑ ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ προσωρινὴ Διοίκησις τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Χαλκιδικῆς συνελθοῦσα εἰς ἔκτακτον Συνέλευσιν τὴν 21.4.63 ἡμέραν Κυριακήν, ἐν Στρατωνίῳ Χαλκιδικῆς. ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως, ὅπως τὴν 19ην Μαΐου 1963 πραγματοποιηθῇ τὸ Συνέδριον τῶν Ἀντιπροσώπων, διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς Τακτικῆς Διοικήσεως τοῦ Ε.Κ.Χ. Ὅθεν παρακαλοῦνται ἅπανται τὰ Σωματεῖα, ὅπως τακτοποιήσωσι μέχρι τῆ 10.5.63 τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά ἵνα δυνηθοῦν νὰ μετάσχωσι τῆς ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν τῆς ὁριστικῆς Διοικήσεως.

Ἡ προσωρινὴ Διοίκησις ἀπεφάσισεν ὡσαύτως ὅπως ἡ προσεχὴ 1η Μαΐου θεωρηθῇ ὡς ἡμέρα καθολικοῦ ἑορτασμοῦ τῶν ἐργαζομένων τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς καὶ ὅπως ὅλα τὰ Σωματεῖα, μετὰ τῶν μελῶν των, ἑορτάσουν τὴν Πρωτομαγιάν.

Ἐντολῇ Διοικήσεως
Ὁ Πρόεδρος
Ἐλευθέριος Καλατζῆς

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκμισθώσεως πευκοδάσους πρὸς ρητινοσυλλογήν

Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Φούρκας τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι, τὴν 30ὴν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1963 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τρίτην, καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς, ἐκτίθεται εἰς φανερὰν ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκμίσθωσις ἐκμεταλλεύσεως πευκοδένδρων τοῦ Κοινοτικοῦ δάσους Φούρκας δὰ τέσσαρα ἔτη, περιλαμβάνον ἐν συνόλῳ πευκόδενδρα περίπου 2000 καὶ συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 8)1963 ἀποφάσει τοῦ Κοιν. Συμβουλίου ἐφ' ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ 5216] 23—3—63 ἐγκριτικὴ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 25 000 δρχ. δι' ὁλόκληρον τὴν τετραετίαν, ἐγγύησις δὲ συμμετοχῆς δραχμῶν χιλίων (1 000) διὰ γραμματίου Ταμείου παρακαταθηκῶν καὶ δανείων.

Οἱ ὅροι τῆς ἐκμισθώσεως εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Φούρκα τῇ 20—4—1963
Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΚΥΠ. ΦΑΣΟΥΛΑΣ

35 ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΣΤΡΑΤΩΝΙΟΥ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ Κ.Τ.Ε.Υ.Δ. ΕΙΣ ΠΕΖΟΠΟΡΙΑΝ ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Ἐν Στρατωνίῳ τῇ 23—4—1963

Πρὸς
Τὸν Ἀξιότιμον
κ Νομάρχην Χαλκιδικῆς
Πολύγυρον

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν εὐσεβάστως νὰ ἀναφέρωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι: Χθὲς 22αν Ἀπριλίου 1963 τριάκοντα πέντε (35) καὶ πλέον κάτοικοι Στρατωνίου, μεταξὺ τῶν ὁποίων γέροντες, γυναῖκες καὶ ἀνήλικα παιδιὰ ἐπιστρέφοντες ἐξ Ἀμμουλιανῆς ἔνθα εἴχομεν μεταβῆ καὶ παραστῆ εἰς τὴν τέλεσιν γάμου συγγενοῦς καὶ φίλου μας. ἀφίχθημεν εἰς Ἱερισσὸν πεζῇ ἐκ Τρυπητῆς, καθόσον δὲν ὑπῆρχεν συγκοινωνία λόγῳ ἀκαταλληλότητος τῆς ὁδοῦ ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν Δὲν ἐξετάζομεν κατὰ πόσον τοῦτο εὐσταθεῖ ἢ ὄχι.

Ἠλπίζομεν ὅμως ὅτι ἡ ταλαιπωρία μας αὐτὴ θὰ ἐτελείωνεν εἰς Ἱερισσὸν καθόσον ἐκεῖ καὶ λεωφορεῖα τῆς γραμμῆς ὑπάρχουν ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι πρὸ παντὸς μὲ κατανόησιν ποὺ ρυθμίζουν τὰ τῆς συγκοινωνίας ὑπάρχουν.

Παρουσιάσθημεν λοιπὸν εἰς τὸν ἁρμόδιον τοῦ πρακτορείου τῆς Ἱερισσοῦ καὶ τῷ ἐδηλώσαμεν ὅτι πλέον τῶν τριάκοντα πέντε (35) ἐπιβατῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ὡς καὶ ἀνωτέρω προαναφέρομεν, γέροντες. γυναῖκες καὶ ἀνήλικα παιδιὰ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ταξιδεύσωμεν διὰ Στρατώνιον καὶ ὑπεβάλλομεν παράκλησιν εἴ δυνατὸν τὸ ἕν ἐκ τῶν δύο δρομολογηθέντων ἀπογευματινῶν λεωφορείων (πούλμαν) τῆς γραμμῆς Ἱερισσοῦ Θεσσαλονίκης διὰ Στρατώνιον. Ἀλλὰ ἡ ἀπάντησις ἦτον ἀρνητικὴ καὶ ἡ ὁδὸς ἀπεφασίσθη ἡ ἀναχώρησις τῶν ἀνωτέρω ἐκ τῆς Ἱερισσοῦ πρὸς Θεσσαλονίκην ἀπὸ τὴν 2ταν μ.μ. ἐν τῷ ἀνωτέρω λεωφορείῳ ἀφοῦ ἐπεμφοτερίσθημεν ἐπὶ ὥρας ἡμίσειαν ἐν τῇ ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ ἐν τῷ ἐν Ἱερισσῷ ἐνοικιαζομένῳ ἀυτοκινήτῳ τῆς κ. Ἀθ. Ἀθανασιάδου ἐκ Σταθμοῦ Ἱερισσοῦ ἀφίχθημεν ἐν Στρατωνίῳ τὴν 5ην μ.μ. ἐν τῷ ἀνωτέρω ἀυτοκινήτῳ ἐπιβαίνοντες ἐξ ἡμῶν μόνον ἡ ἀναπηρία κ. Ἀθ. Ἀθανασιάδου ἐκ Σταθμοῦ Ἱερισσοῦ ἐκ τῆς ὁποίας ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐκ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀρμοδίων τῆς ἐκδοθείσης ἀπαγορεύσεως ἀναχωρήσεως ἐκ Θεσσαλονίκης ἐξαιρεῖται ἡ ἐν λόγῳ ἀναπηρία ἐνῷ ἐμεῖς ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξαιρούμεθα ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαιρεῖται ἡ ἀναπηρία ἐν λόγῳ ἀναπηρία